seks on olulise tähtsusega, siis võib terve aasta jooksul märgata valitsuse pingutusi uute kutsekodade ellukutsumiseks, milleks seltskonna enda keskel, eriti vabakutselistes ringkondades, tuntakse kaunis suurt huvi. Senise kaubandus-tööstuskoja ja põllutöökoja kõrvale kerkivad majaomanikkude, arstide, rohuteadlaste, agronoomide, inseneride jne. koda, kuna suuremaid raskusi näivad valmistavat tööliste, käsitööliste, ametnikkude ja ühistegelaste koda, millega aasta lõpuks ei saada veel valmis.

Kodade organiseerimise aktsiooni algatamisel näis mõningais ringkondades tekkivat mõte, et kodadega püütakse meil jõuda korporatiivsele korrale fašismi eeskujul, milleks ilmusid isegi mõned soovitavad juhtkirjad ajakirjanduses. Teise osa ajakirjanduse poolt ettevõetud poleemika ja valitsuse enda täiendavad seletused tegid aga peagi korporatiivse korra ihaldajatele selgeks, et nad on eksinud oma arvestustega. Mida riigivanem kodade organiseerimisega näib tahtvat kätte saada, paistab olevat seltskonna eliidi ja eriteadlaste koondamine rahvusgusse ja parlamenti, et need võiksid sotsiaalseid küsimusi arutada ilma poliitiliste kirgede kaasamängimiseta ja seega olla ka teatavaks tasakaalustavaks piduriks erakondlikul alusel valitud rahvaesindajaile. Katsetamine korporatiivse korraga näib aga seisvat seniste andmete järgi kaugel valitsuse kavatsustest.

Seltskonna organiseerimise ja rahvustunde süvendamise aktsioon.

Väga laialdase ulatuse võtab riigielus 1935. aastal valitsuse poolt juhitud rahvuslik ja kultuuriline propaganda, mille ülesandeks on süvendada rahvustunnet ja tõsta lugupidamist meie oma loomingu väärtuste vastu. Sellega käsikäes käivad valitsuse korraldused eestluse ja eestimeelsuse esiletõstmiseks majanduslikus ja seltskondlikus elus. Kerkib ka kogu meie seltskondliku organiseerimise ümberkorraldamise

Eesti kroonika 1935, lk. 24